

Славейчето

КАКВО МОГАТЪ МАЛКИТЪ

ПРОЛЪТЪТА ПРИСТИГА

Нина Захариева

Присига Пролътта царица съсъ чудна малка колесница, отрунана съсъ безброй цвѣтя минава презъ гори, поля.

Където мине, дѣто стъпне, напъпили дървета цѣфватъ. Прекрасно, топло слънце грѣй, а славейчето сладко пѣй.

Количката ѝ теглятъ птички и ги посрѣщатъ съсъ радостъ всички съсъ прозраченъ воалъ на коса тя сипе прелестни цвѣтя.

Подканва умния селякъ: — Ти, работа започвай пакъ! Отъ рано утро, отъ зори безспирно все ори, ори!

Н. Николаева
у-ка III отд.

ПРОЛЪТЪ

Пролѣтъ е. Тихъ вѣтрець подухва и разклаща младитѣ дървета. Навсѣкъде грѣе слънцето и стопля хората, животнитѣ и растеніята. Тамъ долу, въ малкото селце се чува шумъ. Ковачитѣ тракатъ изъ ковачницитѣ, децата играятъ по улицитѣ, всичко живо се раздвижава. Настава новъ животъ. Зимното поле, по което до скоро имаше снѣгъ сега е зелено. Слънцето съ своитѣ златни лъчи кани селянитѣ къмъ трудъ. Ливадитѣ сж прошарени съсъ множество цвѣтя, а изъ

въздуха се носи тѣхнитѣ ароматъ. — О, колко хубавъ е пролѣтнитѣ животъ! Навредъ е весело! Всѣкой е радостенъ! Въ гората настава сжщо новъ животъ. Тамъ именно пролѣтъта разцвѣтява най-богато. Тамъ е нейното царство, по полянитѣ и дървета и при буйната рѣкчица, по която тя изпраща поздрави и привети къмъ сгущеното въ китната равнина село.

Йорданъ Ив. Ботевъ
с. Горица, Поповско

НОВИНИ

Седмицата на българската книга ще се празнува отъ 17 до 24 май. Нека презъ това време всѣко наше абонатче прочете колкото се може повече книги.

Настоятелитѣ, които още не сж се отчели нека побързатъ да сторятъ това въ най-скоро време. Въ днешнитѣ извънредно тежки дни, ние сме редовни и изправни къмъ абонати и настоятели, което ни струва голѣми усилия. Нека и настоятелитѣ се помъчатъ да събератъ дължимитѣ суми и ги пратятъ, за да ни улеснятъ въ задълженията ни къмъ печатница, цинкография и пр.

Най-разнообразенъ и интересенъ материалъ за беседи и утра може да намѣри всѣки учителъ и ученикъ въ сборника „Джгоцвѣтно знаме“. Доставя се отъ редакцията на Българска мисълъ, ул. Чумерна, 29. Чек. с/ка 4767. Цена неподвързана 35 лв. подвързана 50 лв. На настоятели 20% отстъпка.

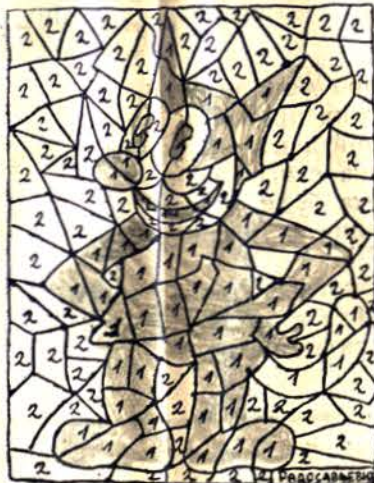
Игри и забави

Хващане на тапа съ уста
Тази игра изглежда лесна, но за да се успѣе трѣбва умение и практика.

Сложете една обикновена тапа отъ шише на метъръ и половина отъ краката си. Следъ това сложете едната си рѣка на кръста като се навеждате въ сжщото време напредъ и съ свободната рѣка допирате тѣлото си така, че да можете да хванете тапата съ уста. Пакъ ставате, като използвате само едната си рѣка.

Тази игра представлява и едно хубаво гимнастическо упражнение, ако се повтори нѣколко пѣти. При повтарянето се слага ту лѣвата, ту дѣсната рѣка на кръста.

СКРИТА КАРТИНА

Оцвѣтете цифритѣ 1 и 2 съ различни цвѣтове, за да откриете скритата картина.

Решение на задачитѣ отъ бр. 7.

1. Кестенъ — Кюстендилъ
  2. Луковитъ — Витъ
  3. Човѣкъ — вѣкъ
  4. Палма — чалма
  6. Младъ — гладъ
  7. Кокъ, докъ, сокъ
  5. Това ще се постигне, ако паритѣ се разпредѣлятъ така:
Въ 1-та торбичка ще се сложи	1 лв.
" 2-та "	" 2 "
" 3-та "	" 4 "
" 4-та "	" 8 "
" 5-та "	" 16 "
" 6-та "	" 32 "
" 7-та "	" 64 "
" 8-та "	" 128 "
" 9-та "	" 256 "
" 10-та "	" 489 "
- Значи въ десетъ торбички — 1000 лв.

Решили вѣрно всички задачи само Николай Велевъ и Асенъ Христовъ отъ Плевенъ.

Печ. „Стоп. развитие“, София
Веслецъ 5, 1942/575

БЪЛИЯТЪ КАШАЛОТЪ

12. БОРБА НА ЖИВОТЪ И СМЪРТЪ

Куикугеъ управляваше майсторски, като ту заобикаляше нѣкое чудовище, което ни препрѣчваше пѣтя, ту се отстраняваше, за да избѣгне друго. Опашки на китове размахваха перкитѣ си надъ главитѣ ни. Стърбѣкъ стоеше на предницата и наносяше къси удари на всѣки китъ, който му се мѣрише. Гребцитѣ не гребѣха, но не стоеха въ бездействие. Тѣ помагаша съ виковетѣ си.

— Махай се отъ тука! — извика единъ на едно грамадно чудовище, което заплашваше да ни погълне.

Незабелязано ние бѣхме попаднали въ срѣдата на полукръга отъ китове. И докато се огледаме, полукръгътъ бѣ станалъ кръгъ и нѣмаше вече какъ да избѣгаме. Отъ време навреме покрай насъ минаваха женски китове съ свитѣ малки. Куикугеъ ги милваше съ копието си по чела-

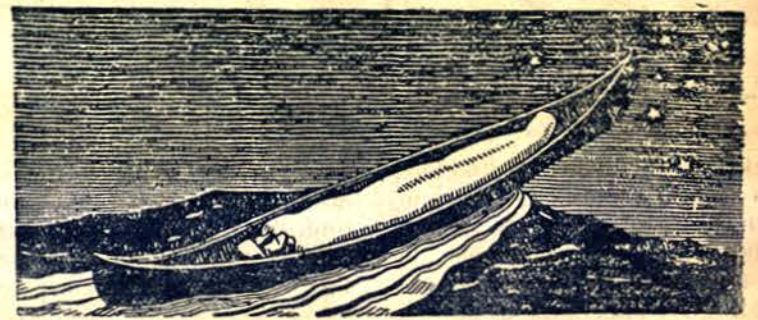
Фласкъ.

Резултатътъ отъ това нападение на нашитѣ смѣли лодки потвърждава само старата и мъдра поговорка: Колкото повече китове има, толкова по-малко може да се уловятъ. Отъ всички ранени китове уловихме само единъ.

13. КУИКУЕГЪ ВЪ КОВЧЕГА

Следъ тази борба съ пирати и китове Куикугеъ се разболѣ отъ треска. Положението му постоянно се влошаваше, докато отъ него не остана нищо друго, освенъ кости и татуировка. Макаръ и толкова боленъ, той хвърляше дълбоки и нѣжни погледи наоколо.

По едно време Куикугеъ повика при себе си единъ морякъ и като хвана рѣката му, каза, че като билъ въ Нантъкетъ, видѣлъ едни малки лодки отъ тъмно дърво. Като попиталъ за какво сж, отговорили му, че въ тѣхъ били погребани китоловцитѣ. Мисълта да почива въ една такава лодка много му се харесала, защото

та. Старбѣкъ ги чешеше по гърба, ала отъ страхъ предъ възможнитѣ последствия, не смѣше да забие желѣзото въ тѣлата имъ.

Но всичко това не бѣ нищо въ сравнение съ туй, което последва. Единъ раненъ китъ, на който се бѣха оплѣтали, отъ една отъ лодкитѣ, да съсѣкатъ опашката, бѣ повлѣкълъ следъ себе си половината отъ вѣжето на лодката и сега бѣсно препускаше, като разкъсваше прѣстенитѣ отъ китове и всѣваше ужасъ наоколо си.

Сякашъ пробудени отъ това лудо бѣгство на тѣхния другаръ, китоветѣ се размърдаха и, за нашъ ужасъ, започнаха да сжствятъ редоветѣ си, сякашъ дирѣха опора въ едно съсрѣдоточаване. Тѣ се стремѣха, като чели къмъ нашата лодка. Старбѣкъ и Куикугеъ веднага смѣниха мѣстата си. Старбѣкъ застана на задницата.

— Лопатитѣ! лопатитѣ! — викаше той съ развълнуванъ гласъ. — Лопатитѣ, па се не бойте! Боже мой, хора, гребете! Удряй, Куикугеъ... хей тоя!... бодни го... удари го! Гребете, гребете, мои момчета! Не важи, блѣснете ги, но минете...

Лодката се намираще сега между две грамадни черни маси, които бѣха оставили помежду си много тѣсенъ проливъ. Съ отчаяна решителностъ ние се вмѣкнахме въ тоя проливъ и побързахме да се видимъ на другия му край. Най-после, ние се намѣрихме извънъ обрѣча на китове.

Колкото и да бѣше шумно и объркано движението на китоветѣ, все пакъ криеше въ себе си известна последователностъ. Като образуваха единъ единственъ и грамаденъ блокъ, животнитѣ подѣха бѣгството си съ увеличена бързина. Да продължаваме да ги преследваме изглеждаше безполезно.

Лодкитѣ се позабавиха още малко въ морето, за да доубиятъ единъ полумъртавъ китъ. Той бѣше жертва на

това прилично на обичаитѣ въ неговата страна. Шомъ узнаха за това му желание, дърводѣлецътъ получи заповѣдъ, да намѣри дѣски и направи такава лодка.

По искане на Куикугеъ следъ свѣршване на лодката, сложиха вътре бисквити, бутилка вода, торба пѣськъ, върху която щѣха да лежатъ краката му. Когато поставиха и парчето платно въ формата на възглавница, Куикугеъ пожела да бѣде пренесенъ въ вѣчното си легло. Следъ като полежа нѣколко минути безъ да помръдне, той поиска да сложатъ и капака на лодката-ковчегъ върху него.

Затвориха капака и ето Куикугеъ бѣше въ ковчегъ като сжщински мъртвецъ.

— Ще върви, приятно е, — промърмори той най-после и помоли да го извадятъ оттамъ.

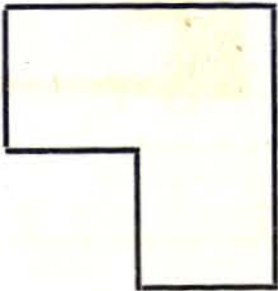
Но сега, когато бѣше на правилъ всичкитѣ си приговления да умре, когато ковчегътъ бѣше готовъ и удобенъ за него, Куикугеъ бърже се поправи. Скоро кутията на дърводѣлеца изглеждаше не нужна. И тѣй като нѣкои изказваха гласно радостното си очудване отъ оздравяването на приятеля ни, той каза, че причината за неговото оздравяване била тази: въ последния мигъ си спомнилъ, че имаше още единъ малъкъ дългъ на земята и затова измѣнилъ решението си да умре. Споредъ мнението на Куикугеъ, ако нѣкой човѣкъ реши да живѣе една проста болестъ не можеше да го убие.

Има забележителна разлика между единъ дивакъ и единъ цивилизованъ човѣкъ. Докато оздравяването на единъ цивилизованъ боленъ може да трае шестъ месеца единъ боленъ дивакъ се чувствуваше полуоздравѣлъ въ два десетъ и четири часа. Следъ като бѣше се излежавалъ нѣколко дни (хранѣше се като вълкъ), той се надигна изведнажъ, поклати се малко, грабна копието си и заяви, че му предстои да гони Моби Дикъ.

(Следва)

ЗАДАЧИ, ДЕБУСИ, ГАТАНКИ

1. Единъ баща оставилъ въ наследство на четиримата си синове една нива, която имала тази форма:

Тѣ я раздѣлили помежду си на четири равни части така, че всѣко парче имало формата на башината имъ нива. Какъ сж я раздѣлили?

Задача: Лилияна Пѣева, учка, Пловдивъ.

2. Кои думи се получаватъ, ако точкитѣ се замѣстятъ съ букви?

I . O . O . O . . a

II . 5 x сь . . . a

Задача: Вас. Тошковъ, у-къ Видинъ.

3. На една поляна пасатъ 20 крави, отъ които 10 сж легнали, а 10 сж прави. Кои сж мъжки и кои женски?

Задача: Вас. Георгиевъ, у-къ Горна-Джумая.

4. Една майка имала 6 момиченца. Всѣко момиченце си имало и братче. Всичко колко деца е имала майката?

Задача: Лили Вучкова, учка София.

Ученитѣ установили, че отъ всички страни, на свѣта много птици има въ индийската провинция Сикимъ, на южния склонъ на Хималаитѣ. Не само по брой, но и по разнообразие, тази земя държи рекордъ. Тамъ живѣятъ надъ 600 вида птици. Пѣтешественицитѣ, които обхождали тая провинция, разказватъ, че съ безбройнитѣ си птици, съ шарени пера, страната прави впечатление на райски кътъ.

Кохъ-и-Норъ, което на индийски значи планина отъ свѣтлина, е прочутъ диа-

мантъ, който следъ като е принадлежалъ на Лахорския царъ, миналъ въ рѣцетѣ на английския дворъ.

Гр. Лахоръ се намира въ английска Индия и е столица на Пенджабъ. Преди владичество на Англия е билъ монголско владение. Отъ него време има запазени дворци и паметници, съ които е прочутъ.

Въ околноститѣ на Виена селяни намѣрили врабче паднало отъ гнѣздото си. То било съ четири очи. Предадено е за изследване въ университета.